

Štvrtok 8. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 8. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: slepec pri
ceste; uzdravenie srdca;
správanie, ktoré je ovocím
viery.

30.05.2024

KEĎ JEŽIŠ opúšťa Jericho, obklopený
učeníkmi a veľkým zástupom ľudí,
slepec Bartimej „sedí pri ceste a prosí
o almužnu“ (Mk 10, 46). Bartimej,
možno zvyknutý na pokojnejšie
prostredie, je zarazený ruchom a

zhonom tohto miesta. Nič nevidí, ale môžeme si predstaviť, čo počuje: hluk blížiaceho sa davu, kroky v piesku, sťažnosti tých, ktorí mu hovoria, aby uvoľnil cestu, a množstvo ďalších detailov, ktoré sa kvôli svojej slepote naučil vnímať sluchom. Hoci sa cíti obmedzený, zostáva otvorený realite: jeho srdce je citlivé a neprestáva hľadať. Po zistení, že príčinou rozruchu je Ježiš Nazaretský, neváha a začne volať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Mk 10, 47). Reaguje výkrikom, ktorý je nielen prosbou o milosrdenstvo, ale aj vyznaním: počul „Ježiša Nazaretského“, ale ohlasuje ho ako „Dávidovho syna“, očakávajúc jasot ľudu, keď Pán vstúpi do Jeruzalema. Ukazuje to, že jeho vnútorné zmysly boli nejakým spôsobom pripravené rozpoznať Majstra.

Bartimejove slová však prítomní neprijali dobre: „Mnohí ho okríkali, aby mlčal“ (Mk 10, 48). Nevieme,

prečo ľudia nechceli, aby otvoril ústa. Možno sa domnievali, že slepec chce len nejakú almužnu, alebo si mysleli, že Majster nemá čas strácať čas s niekým, ako je on. Napriek všetkým ich výčitkám sa Bartimej nenechal strhnúť atmosférou. Vedel, že pred ním prechádza očakávaný Mesiáš, a túto príležitosť si nemohol nechať ujstí. „Nemáš chuť takto volať aj ty, ktorý stojíš pri ceste, pri ceste takého krátkeho života, ty, ktorému chýba svetlo, ty, čo potrebuješ viac milosti nato, aby si sa rozhodol hľadať svätosť? Necítiš naliehavú potrebu volať: Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou? Aká nádherná strelná modlitba, aby si ju často opakoval!“^[1].

JEŽIŠOVA REAKCIA musela jeho spoločníkov prekvapiť: zastavil sa a poslal za ním. Práve si vypočul prosbu plnú viery a chcel sa s tým

človekom porozprávať, byť mu nablízku, vypočuť ho, vedieť, čo chce. Všetky jeho zmysly sú nasmerované na Bartimeja. Keď sa ľudia okolo neho snažili slepca umlčať, Pán mu odpovedal zvolaním. Ježišovi neprekáža, že ho prosíme o pomoc, lebo on prišiel práve preto, aby nás zachránil, aby uzdravil naše zmysly svojimi.

Medzitým Bartimej, ktorý neprestával kričať, počul slová, ktoré roznieťili jeho nádej: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ (Mk 10, 49). Jeho naliehanie už prinieslo prvé ovocie, a nebolo ním uzdravenie jeho slepoty. „Chvenie sa zmocňuje jeho srdca, lebo si uvedomuje, že naň hľadí Svetlo, to teplé svetlo, ktoré nás pozýva, aby sme nezostali uzavretí vo svojej temnej slepote. Blízka Ježišova prítomnosť nám umožňuje pocítiť, že ďaleko od neho nám niečo dôležité chýba. Dáva nám pocítiť

potrebu spásy, a to je začiatok uzdravenia srdca“^[2].

Len čo Bartimej počul, že ho Majster volá, konal rozhodne: „Odhodil plášť, vyskočil a šiel k Ježišovi“ (Mk 10, 50). Ten plášť nebol len jediným majetkom slepca: bol jeho domovom, miestom, kde si ľahol na noc, alebo prístreškom, v ktorom sa chránil pred zlým počasím. Na Pánovo zavolanie však vedel rozpoznať, na čom skutočne záleží. „Nezabúdaj,“ povedal svätý Josemaría, „že dostať sa až ku Kristovi, to si vyžaduje obeť, znamená to odhodiť všetko, čo prekáža: deku, batoh, poľnú fľašu“^[3]. Hoci sa môže zdať, že Bartimej sa dopúšťa šialenstva, tým, že sa vzdal toho mála, čo mal, robil v skutočnosti tú najrozumnejšiu vec: priblížil sa k tomu, kto mu mohol vrátiť plášť jeho ľudskosti, ktorý bol roztrhaný jeho slepotou. V Ježišovej osobe nachádza Bartimej svoj nový domov, svoje nové útočisko, ktoré uzdraví jeho

zranenú ľudskosť. Prostredníctvom milosti sviatostí Ježiš sám obnovuje túto ponuku. V tomto sprostredkovaní Cirkvi opäť počujeme tieto slová: „Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“ (Mk 10, 49).

KEĎ SA BARTIMEJ ocitne tvárou v tvár Ježišovi, Majster sa ho spýta: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ (Mk 10, 51). Viera slepca mohla v rôznych obdobiach jeho života kolísať a možno bol stále slabý, bez toho, aby to dobre vedel. „Je jasné, čo chcem,“ mohol si myslieť. „Ak je tento človek Mesiáš, mal by to vedieť...“. Bartimej však takéto problémy nemal a odpovedal jednoducho: „Rabboni, aby som videl“ (Mk 10, 51).

Ježiš Kristus vypočuje žiadosť slepca a neodmieta ju. Chcel prijať jeho slabosť, ale intenzívnejšie sa zdá, že

chcel prijať tento akt viery v jeho schopnosť uzdraviť ho a rozpoznať, kto je. „Vtedy mu povedal: *Chod, tvoja viera ťa uzdravila. A hneď videl* (Mk 10, 52). Týmito slovami Ježiš autoritatívne interpretuje

Bartimejovo správanie a ponúka pozorovateľom tejto scény poučenie. Bartimejova vytrvalosť v modlitbe – aj napriek odmietnutiu zo strany ostatných –, ako aj jeho ochota poslúchnuť výzvu a odpútanie sa od všetkého, čo mal, neboli výsledkom ľahkomyselnosti, osobných ambícií alebo túžby po vyniknutí, ale jeho viery. Viery, ktorá sa postupne zakorenila v jeho srdci po tom, čo počul o Ježišovi. Ktovie, či už vtedy z jeho vnútra nezaznievalo volanie o uzdravenie. V každom prípade viera, ktorá ho poháňala k naliehavej prosbe a k prekonávaniu ťažkostí, ho po posilnení Kristovým pôsobením priviedla aj k tomu, že sa stal jeho učeníkom: „A šiel za ním po ceste“ (Mk 10, 52), uzatvára príbeh.

Evanjelium o tejto postave viac nehovorí. Môžeme predpokladať, že už nebude stáť pri ceste a žobrať o almužnu, ale že vyjde medzi ľudí, aby im povedal, čo toto stretnutie s Ježišom znamenalo v jeho živote. Ak nedokázal mlčať predtým, keď vedel, že Mesiáš je blízko, čo by neurobil po tom, čo ho Majster povolal a uzdravil? Panna Mária nám pomôže priblížiť sa k jej Synovi s vierou Bartimeja, aby sme ho prosili o svetlo a silu nasledovať ho na ceste.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 195.

[2] František, *Homília*, 4-III-2016.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelja*, bod 196.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/stvrtok-8-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrtok-8-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (22.04.2025)